predicatores. Aſſimilatus es leõni ꝓpter pctã manifeſta. ⁊ aſſilatus es draconi ꝓpter pctã occulta. Vnde ait greg. Leo apte iraſcit: draco occulte inſidiat. Expandã rete me in iudicio eterno. ⁊ extraham te de mari hꝰ ſeculi. ⁊ irrigabo terrã cum fetore pctõꝝ tuoꝝ ⁊ cũ extinctus fueris ⁊ expulſus a facie mea: ſol. ſ. naturalis: nec ſol diuinitatis dabit tibi amplꝰ lumen ſuũ. Ideo quo ad thema. Erunt ſigna quatuor. ſalutacõis. incarnacõis. redemptionis ⁊ eterne damnationis.

Dñica tercia.

Sermo tercius.

CVm audiſſet iohẽs in vinculis opa xp̄i mittẽs duos diſcipulos. Ma. xi. Videmus qñ homo ẽ in vinculis ⁊ in loco obſcuro tunc nõ pt eſſe letꝰ. Iuxta illud pš. Poſuerũt me in laco inferiori in tenebris. ⁊ in vmbra mortis. Tunc hoĩs illius deſideriũ eſt ab iſto vinculo abſolui ⁊ ad lucẽ venire. Ita fuit iohẽs baptiſta qui fuit quadruplici vinculo ligatus de quibus deſiderabat abſolui. Fuit enĩ in vinculis ſui ꝓprij corpis vbi aĩa ſedebat in carcere. Vnde apl's. Quis me liberabit de carcere mortis hꝰ. Secundo in vinculis hꝰ mundi. Tercio fuit in vinculis deſerti vbi corpus ſuum velut in vinculis caſtigauit ne macularet ſuam ſcãz vitam. Quarto fuit in vinculis herodis ideo miſit duos diſcipulos de diſcipulis ſuis ad xp̄m vt ipſũ interrogarent vtꝝ iohẽs deberet annunciare xp̄i aduentũ ad limbũ ſanctis patribꝰ ſicut prenũciauit aduentũ xp̄i in mundũ. Et de hoc dicit in euangelio hoc. Iohẽs enĩ exiuit deſertũ ⁊ predicauit pctõribus pñiam ⁊ increpauit herodẽ dicens. Non licet tibi hẽre vxorẽ fratris tui. Pñiam age. ꝓpter hoc poſuit eũ in carcerẽ ⁊ iohẽs habuit aliquos diſcipulos qui ipſũ ſequebant ꝓpter ſcĩtatẽ vite ⁊ doctrine eiꝰ vtꝫ in euanᵒ. In illo tpe. Cuz audiſſet iohẽs in vinculis opa xp̄i mittens duos de diſcipulis ſuis vt dicerent. Tu es qui venturꝰ es: an aliũ expectamus. q. d. De hiis exntibus in limbo dicẽ tuũ aduẽtũ. qꝛ mori debeo in carcere ꝓpter veritatẽ. Et rñdens ihs ait illis. Euntes renũciate iohi q̃ audiſtis ⁊ vidiſtis. Ceci vidẽt claudi ambulant. leproſi mundãtur. mortui reſurgunt. paupes euangelizant ⁊ pctõres ꝯuerſi ſunt ⁊ predicãt ſcm̃ euangeliũ. Et ait ihs. Btũs qui nõ fuerit in me ſcãdaliſatus ⁊ qui nõ recedit de fide: ſꝫ pmanebit vſqꝫ ad finẽ. Et tunc illis abeuntibꝰ cepit ihs dicere ad turbas de iohẽ. Quid. exiſtis in deſertũ videre. Arundinẽ vento agitatã. q. d. Iohẽs nõ ẽ q̃ſi arundo qꝛ a vento moueat. quid exiſtis videre. hoiem mollibꝰ veſtitum. Certe nõ. qꝛ iohẽs veſtimentũ hꝫ de pilis camelorum. Qui mollibus

veſtiuntur: in domibus regū ſunt
Sed qd̄ exiſtis videre. ꝓphetam.
Certe iohēs eſt plus q̄ ꝓpheta qr
qd̄ ꝓphete predicabant: hoc iohā
nes digito demrābat. Hic eſt enī
de quo ſcriptū ē. Ecce mitto ange
lum meum ante faciē tuā qui pre
pabit viam tuā ante te Ecce euan
geliū. Quo ad thema. Cū audiſſz
iohēs in vinculis opa xpi. In ſpi
rituali ē notandū q̄ quadruplex
eſt vinculū in quibus omnes ho
mines ligant̄. Primū vinculum ē
amoris. ſecundū pudoris. tercium
honoris. quartū horroris ꝛ eterne
damnationis. Primū eſt vinculū
amoris quo oīa ligant̄ ad diui
num amorē: vt deum ſup oīa dili
gant. De hoc vinculo dicit apl's.
Habeatis dilectionē que eſt vincu
lum pacis. Iſto vinculo fuit liga
tus apl's paulus cū diceret. Neq̄
mors. neq̄ vita. neq̄ gladius. ne
q̄ timor poterit me ſepare a carita
te xpi. De quo vinculo amoris legi
mus figurā. i. Re. vbi legimus q̄
dauid vicit goliā in quinq̄ lapi
dibus ꝛ liberauit ppl'm iſraheliti
cū de poteſtate golie ꝛ inimicoꝝ.
Propterea ionathas filius regis
ſaul iniit pactū cum dauid ꝛ qua
ſi vinculo amoris inter ſe colliga
bant̄. q̄ erant ambo tanti amici
quaſi hērent vnam aīam. ꝛ iona
thas exuit ſe tunicā ſuā ꝛ induit
eā dauid. Ita moraliter. golias ē
dyabolus qui obſedit ciuitatem
noſtri corporis vndiq̄ ꝛ nitit̄ aīam
nrām cape. Sed dauid ma
nu fortis. i. iuſtus hō deū diligēs
vincit goliā. i. dyabolū in quinq̄
ptibus pnīe: viz in ꝯfeſſione. cō
tritione ꝛ ſatiſfactione. ieiunio ꝛ
orōne. ꝛ liberauit aīam ſuam de
ptāte dyaboli. Et ideo ionathas
ideſt xp̄s filius altiſſimi regis ip
ſum intm̄ diligit q̄ colliget ſe cū
eo. q. vinculo dilectionis ꝛ induit
eū veſtimento ſalutis vt in die iu
dicij honeſte valeat ambulare vt
pz ſm apl'm vt prius dictum eſt.
Secundū eſt vinculū pudoris pec
catoꝝ. De iſto vinculo dicit dd̄ in
pſ. Diſrupiſti dn̄e vincula mea ꝛc̄.
Iſtud vinculū ſoluitur p bonam
opationem. Vnde yſa. Captiua fi
lia ſyon ſolue vincula colli tui.
Syon dicitur ſpeculū ꝛ ſignificat
aīaz deuotam q̄ eſt ſpeculū ſcē tri
nitatis. Ideo ꝯſulit ꝓpheta. d. Sol
ue vincula colli tui. Actuū aploꝝ
Petrus ſedebat in vinculis cathe
nis duab9 ꝯſtrictus. Sz venit an
gelus ꝛ excitauit eū. d. Surge ꝛ ſe
quere me. ꝛ ſecutus ē eū. Et cū ve
niſſet ex portam ait. Nunc ſcio ve
re. q̄ miſit dn̄s angelū ſuū ꝛ libe
rauit me de manu herodis ꝛ de oī
expectacōe iudeoꝝ. Ita moraliter
Pctōr dum in tenebris pctōꝝ eſt
cathenis ferreis vel vinculis ꝯſtri
ct9: venit angelus dn̄i. i. grā dei ſi
bi inſpirās ꝛ dt. Surge velociter
a peccatis tuis ꝛ ſequere me p ꝯti
nentiā ꝛ per viā innocētie. Accipe
veſtimentū ſalutis qd̄ amiſiſti p

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

culpā. ⁊ ſic educit de vinculis ad
viam rectā que tendit ad eternā
ſalutē. Et tunc pctōr cogitans pre
terita pctā ait Nūc ſcio vere ꝙ mi
ſit dominus angelum ſuum: ⁊ li
berauit me de manu herodis id ē
dyaboli. ⁊ de oī expectatione ple
bis iudeoꝝ ⁊ damnatoꝝ. Vnde
dicit beatus augꝰ Eductus ꝑ gra
tiam diuinam de vīculis peccato
rum meoꝝ conuerſus vidi abiſ
ſum in quo iacueram. ⁊ ſic patet
ſecundum vīculum. ¶ Terciū vin
culū eſt honoris. ⁊ iſtud ē triplex
vꝫ ſapie. Vinculū triplex diffici
le rumpitur. Huiꝰ figurā legimus
ꝙ romani depigebant amorem
mundi ad modū pulcre mulieris
ſtantē in circulo aureo ī quo erat
ſcriptū aureis litteris Quid ſū diſ
cerne cū ſcieris fuge ⁊ deſideria ſꝑ
ne. Sic multi ſcī fecerunt ⁊ deo ad
heſerūt. Vnde pſ. Michi adhere
re deo bonū eſt. Itē ſcribebat iux.
recedo. ſ. a deo: cui amor me trahit
ꝑ vinculū ſupbie Item ſcribebat
in illa pte. Sum carus dūm viuo
ꝙ mundus diligit qd ſuum eſt.
ſed poſt mortem eſt valde amarꝰ
Itē ſcribebat in tercia pte imagi
nis. ludo. Illudit enī hoīeꝫ ⁊ intm̄
decipit ꝙ diſcernere veꝝ neſcit. vt
pꝫ de duobus viris quoꝝ vnꝰ vo
cauit aliū ⁊ dixit ad eum Aue mi
frater ⁊ cultello ipſū occidit. Ita
heu multos iam occidit ⁊ decipit
amor huiꝰ mundi. Item ſcribeba
tur ī quarta pte imaginis excedo

mentem. Et hoc patet de Salomo
ne: cuius mentem exceſſit amor
mundi. ⁊ ſic ipſum ligauit ꝙ de
os alienos adorauit ꝓpter amorē
mundi. ⁊ ſic bene poteſt quilibet
dicere. quem ligauit vīculū amo
ris huius mundi Funes peccato
rum circumplexi ſunt me. ¶ Quar
tum vinculum eſt horroris ⁊ eter
ne damnationis. De quo vīculo
ait dominus mathei. ix. Ligatis
manibus ⁊ pedibus proiicite eū
in tenebras exteriores vbi erit fle
tus ⁊ ſtridor dentiū. De iſto vincu
lo legimus figuram in libro dañ.
Videbam ⁊ ecce arbor in medio
terre alta nimis. ꝙ ſummitas eꝰ
celos tangebat. aſpectus eius vſ
ꝗ ad terminos orbis terrarum.
⁊ folia eius pulchra. ⁊ fructꝰ eiꝰ
nimis ſuaues. ſub vmbra eiꝰ ani
malia ⁊ beſtie. ⁊ in ramis eiꝰ volu
cres celi. ⁊ ex ea veſcitur oīs caro
Et vigil ſanctus deſcendit de celo
⁊ fortiter damauit. Succidite ar
borem. preſcindite ramos eius.
diſſipate fructus eiꝰ ⁊ fugiant be
ſtie. ⁊ volucres de ramis. ſed ⁊ ger
men radicis eius vinculo ferreo
ligate. ⁊ cor fere detur ei. Ita mo
raliter. Arbor in medio terre eſt
peccator in medio peccatoꝝ hu
ius mundi. qui altus eſt: quia
peccare non deſinit. Magnꝰ quia
magna committit. Fortis: quia
fortis in ipſis vitiis laborat. aſpe
ctus eius vſꝗ ad terminos vni
uerſe terre: quia de peccato ſuo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

non erubeſcit. folia eius pulcra ꝛ
laus humana. fructꝰ eius nimis
delectabiles bona tpalia. Subtꝰ teſ
tie requieſcūt ꝛ carnales delectati
ones in quibꝰ viuit vt beſtia. Vo
lucres celi in ramis ꝛ bona ſpūali
a vt eſt intellectꝰ. volūtas. memo
ria ꝛ ſeptē dona ſpūs ſcī. ꝛ ex ea
ois caro veſcit. qꝛ nutrit ſuā carnē
ꝛ multos pctōres carnaliter viuē
tes Huic ſic viuenti cominatur du
plex pena: viꝫ mortis tpalis ꝛ na
turalis ꝛ mortis eternalis Vnde ſe
quit. Vigil de celo ꝛ deꝰ q vigilat
ſup nos: clamat ad angelos ſuos
Succidite arborem iſtam. qꝛ ſm
euangeliū. ois arbor qui non fac
fructum bonum excidet. Joh.
Securis ē iam ad radicē poſita. ra
mi preſcindunt ꝛ quinqꝫ ſenſus
corporis. Folia ꝛ leticia mundi ꝛ
laus humana. fructꝰ diſpergunt
ꝛ bona ſua tpalia. vtꝫ in pſ. Re
linqnt alienis diuitias ſuas Vo
lucres que ſunt dona ſpūalia rece
dunt viꝫ ſapia intellectꝰ. volūtas
ꝛ memoria ꝛc. Radix ꝛ aīa ligat
vinculo ferreo in eterna dānatio
ne Ideo frange vinculum culpe. li
ga te vinculo amoris. ꝛ fuge vincu
lum horroris ꝛc.

Dnica quarta

Sermo quartus

Ipſe eſt qui pꝰ me venturus ē Jo.
ꝛ Nota qꝛ videꝰ ad oculū in iſtis
naturalibꝰ qñ aliquis princeps
magnꝰ vult nouā terram intrare
vbi diu nō fuit: nuncios ſolēnes
ſolet predeſtiare vt quiſqꝫ valeat
ſe preparet vt cū honore tali prin
cipi valeat obuiare Ita dñs noſter rex
celi ꝛ terre: qui vt ait Joh. in apo.
in veſtimento ſuo ſcriptū hꝫ. rex
regū ꝛ dñs dñantium ꝛ voluit in
hunc mundū intrare ꝛ dyabolum
de ſuo regno extirpare voluit ſo
lemnem nuncium. ſ. ſanctum iohēm
baptiſtā velut angelum premit
tere qui ſuū aduentū mundo inti
maret. Ait ergo. Ipſe eſt qui pꝰ me
venturus eſt. Quod aūt iudeis ad
uentū xpi inſinuauit: pꝫ in euāge
lio hodierno. qꝛ iohannes bapti
ſta erat in deſerto circa iordanē.
ꝛ ppter ſctitatem vite ſue noluit cō
uerſari in mundo. Tunc iudei cre
debāt ipſū eſſe xpm vt pꝫ in euā
gelio

Euangelium.

In illo tpe. miſerunt iudei ſacerdo
tes aliquos ꝛ leuitas in ierusalē
ꝛ dixerunt. Ite ꝛ interrogate Jo
hem. Tu quis es? Xps es? Et io
hes confeſſus eſt veritatē dicendo.
Ego nō ſū xps. Iterū interrogaue
runt eū. Quid ergo es: helias es tu?
Et dixit. Non ſū helias. Et iterū di
xerunt. Propheta es tu? Non. Di
xerunt ergo ei Quis es: vt rñſum
demꝰ hijs qui miſerūt nos Quid di
cis de teipſo? Ait iohes. Ego ſum
vox clamantis in deſerto. dirigite
ꝛ preparate viā dñi ſic ait yſa. Et q
miſſi fuerant erant ex phariſeis
Et interrogauerunt eū ꝛ dixerunt
Quid ergo baptiſas ſi non es cri
ſtus. neqꝫ helyas. neqꝫ propheta

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf